

толькі можа судзіць, каму трэба даць волю, а каму — не. Тымчасовы ўрад і ня хоча прызнаць незалежнасці паадзінокіх краёў, якія ў розным часе былі заваёваны расейскімі царамі. На гэтым грунце будучына суліць яшчэ вельмі сур'ёзныя здарэнні, каторыя адаб'юцца і на агульным палажэнні Расеі.

За ўвесь доўгі час змаганьня народаў Расеі з самадзяржаўным ладам толькі шчыра дэмакратычныя элементы, толькі вольныя ад усялякага імперыялізму масы працоўнага народу, толькі сацыялістычныя арганізацыі напярод прызнавалі за кожнай нацыяй права на самаапрадзяленьне, на ўстройства свайго жыцця паводлут сваей уласнай думкі. І цяпер ідэя фэдэрацыйнай дэмакратычнай рэспублікі мае шчырых прыхільнікаў толькі між сацыялістамі.

Рэвалюцыя ў Расеі яшчэ ня скончана. Перад намі яшчэ стаіць вострае, не на жыццё, а на сьмерць, змаганьне між буржуазіяй і пралетарыятам, і ў гэтай станоўчай барацьбе нявольныя вякамі народы Расіі павінны зрабіць выбар: з кім ісьці. А практыка мінуўшчыны і сучаснае становішча нават лібэральнай буржуазіі паказваюць, што нацыянальная карысьць нерасейскіх народаў вымагае, каб усімі сваімі сіламі гэтыя народы паддзяржалі расейскі рэвалюцыйны пралетарыят і ў мамэнт пабеды апошняга правялі ў жыццё апавешчаную ўжо на славах ідэю сваей незалежнасці.

У Глаўную камісію Райхстагу ў Бэрліне

Беларускае арганізаванае грамадзянства шчыра вітае аднадушную пастанову Глаўнай Камісіі Райхстагу аб правядзеньні ў жыццё ўжо цяпер — у часе вайны — самаўпраўленьня беларуска-літоўска-латыскіх зямель акупацыі на аснове давер'я да прадстаўнікоў усіх нацыянальнасцей краю. У гэтай пастанове мы бачым завярэньне, што нацыянальныя правы беларускага народу ў межах акупацыі будуць забяспечаны ў поўнай меры, а разам з тым запаведзь, што мір прынясе нам спаўненьне палітычнага ідэалу ўсяго разьдзеленага ваенным фронтам дзевяцімільённага беларускага народу на аснове аднасьці з этнаграфічнай Літвой і з Курляндзіяй, каторая праз вусны салдатаў і работнікаў высказала ўжо сваю поўную салідарнасьць з гэтым.

Прадстаўнікі арганізаваных работнікаў-беларусаў

Пётр Ванковіч, Туркевіч Язэп

За ўрад Беларускага Камітэту пом[ачы] пац[ярпеўшым] ад вайны

Ант. Луцкевіч, Яз. Ліцкевіч

За ўрад Беларускага Клубу

Ів. Луцкевіч, Ф. Вішнеўскі

Прадстаўнікі беларускіх народных вучыццалёў

С. Асьцік, Анна Савіцкая

За Рэдакцыю беларускай газэты „Номан“

Яз. Салавей

Рэзалюцыя паседжаньня Беларускага клубу ў Вільні 8 верасьня 1917 г.

Члены Беларускага Клубу і запрошаныя госьці, выслушаўшы на сходзе 8 верасьня 1917 г. рэфэрат і прамовы аб беларускіх палітычных ідэалах і дамаганьнях, высказваюць сваю салідарнасьць з рэзалюцыяй канфэрэнцыі беларускіх арганізацый у Вільні, апублікаванай у Унівэрсале канфэрэнцыі¹, і далучаюць свой голас да жаданьня незалежнасці і непадзельнасьці